

ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΔΗΜΟ ΔΙΟΝΥΣΟΥ

ΑCT Ιδιότητα του Ενεργού Πολίτη

Γ'1 ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΔΡΟΣΙΑΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το σχολικό έτος 2018-2019 οι μαθητές/τριες του Γ'1 εφάρμοσαν το καινοτόμο διεθνές πρόγραμμα «**ACT- Ιδιότητα του ενεργού πολίτη**». Κεντρικός στόχος του ευρωπαϊκού προγράμματος **Erasmus+ KA3** είναι να προωθήσει την ανάπτυξη της γνώσης και των δεξιοτήτων της ιδιότητας του πολίτη. Οι μαθητές/τριες **μαθαίνουν πράττοντας** και τους δίνεται η δυνατότητα **να βιώσουν τη δύναμη των δικών τους ιδεών και πράξεων**. Σε αυτό το πλαίσιο οι μαθητές/τριες, αφού υλοποίησαν τις δραστηριότητες του προβλεπόμενου υλικού του **ACT PROJECT**, εφάρμοσαν το Σχέδιο Δράσης με τίτλο «**Καταπολέμηση των διακρίσεων σε βάρος των ΑμεΑ**».

Οι μαθήτριες **Ιωάννα & Ολυμπία Γιαννακοπούλου**, αφού μελέτησαν τις συνθήκες προσβασιμότητας στον Δήμο Διονύσου και ειδικότερα στην περιοχή της Δροσιάς βασιζόμενες στο φωτογραφικό υλικό των συμμαθητών/τριών τους, εκπόνησαν την παρούσα ερευνητική εργασία στο μάθημα της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής. Στη λήψη φωτογραφιών συμμετείχαν: **Αλέξανδρος & Ανδρέας Άγας, Ελευθερία Ανδρή, Θεοδωρής Γούλας**.

Ο ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΕΙ ΠΑΘΟΓΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΕΜΑΣ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ

Κακοτεχνίες και αδιαφορία είναι παράγοντες που δείχνουν την εκπαίδευση και την ευαισθησία που έχουμε για τους συνανθρώπους μας που αντιμετωπίζουν κινητικά και όχι μόνο προβλήματα. Οι φωτογραφίες δείχνουν τη γύμνια μας ως κοινωνία.

Αυτή η πόλη δεν θα φτιάξει ποτέ;

Αυτή η πόλη δεν έχει ούτε τη βασική πρόσβαση για τα άτομα με αναπηρία. Αυτή η πόλη λίγα χιλιόμετρα μακριά από την πρωτεύουσα ξυπνάει κάθε πρωί σαν να μη συμβαίνει τίποτα. Αυτή η πόλη έχει γκρεμισμένα ή κακοκατασκευασμένα πεζοδρόμια. Κάποιοι από τους κατοίκους της δε σέβονται τον συνάνθρωπο τους και παρκάρουν εκεί που απαγορεύεται, στις ράμπες των πεζοδρομίων. Κάποιοι άλλοι τα φράζουν με τα αυτοκίνητα και τα πολυτελή τους τζιπ.

Δροσιά 26/3/2019

Αυτή η πόλη είναι η δική σου πόλη, η δική μου και όλων μας.

Αυτή η πόλη όμως δεν ανήκει τελικά σε όλους. Όταν δεν μπορούν να κινηθούν σε αυτήν με ελευθέρια και άνεση. Αυτή η πόλη είναι οποιαδήποτε πόλη στην Ελλάδα. Αυτή η αδιάβατη πόλη είναι η Δροσιά-Διονύσου στην Αττική. Δυστυχώς όμως, αδιάβατη είναι κάθε ελληνική πόλη! Το δικαίωμα στην πρόσβαση είναι από τα κυριότερα δικαιώματα που διεκδικούν τα άτομα με αναπηρία στην Ελλάδα και παντού στον κόσμο. Μια πρόσβαση που παράλληλα εξυπηρετεί τα ηλικιωμένα άτομα, τις μητέρες με καρτοσάκια των μωρών και οποιονδήποτε τη χρειαστεί.

Σημασία της προσβασιμότητας

Ο όρος «πρόσβαση», εν προκειμένω, αφορά δύο τομείς. Ο πρώτος τομέας σχετίζεται με τη φυσική πρόσβαση στους ανωτέρω χώρους, συμπεριλαμβάνοντας τόσο το δομημένο περιβάλλον, όσο και τον υφιστάμενο εξοπλισμό. Ο δεύτερος τομέας αφορά στην προσβασιμότητα των παρεχόμενων πολιτιστικών προγραμμάτων, εκδηλώσεων και δραστηριοτήτων.

Δεδομένου ότι στο παρελθόν, η αυτόνομη διαβίωση των ΑμεΑ ήταν ένα όνειρο μη πραγματοποιήσιμο, τα τελευταία χρόνια, όπως προαναφέρθηκε, δόθηκε έμφαση στη βελτίωση αυτής της εικόνας, τόσο από κρατικούς φορείς, όσο και από μη κρατικές οργανώσεις. Γεγονός είναι όμως, ότι παρά τις όποιες προσπάθειες που έχουν ήδη γίνει προς αυτήν την κατεύθυνση, η προσπελασιμότητα σε πολιτιστικούς χώρους, χώρους εκπαίδευσης και γενικότερα σε χώρους τουριστικού ενδιαφέροντος δεν έχει εξασφαλιστεί πλήρως. Οι περισσότεροι χώροι πολιτισμού είναι προσβάσιμοι σε κάποια τμήματά τους, τα περισσότερα ξενοδοχειακά συγκροτήματα εξασφαλίζουν την προσπέλαση έως τα δωμάτια, σχολεία που επιτέλους είναι σε θέση να φιλοξενήσουν ΑμεΑ. Ωστόσο, είναι αδιαμφισβήτητο πως μια τέτοια πρακτική στερείται από πολλά οφέλη που δεν έχουν ίσως ληφθεί υπόψη από τους εκάστοτε αρμόδιους φορείς.

Γυμνάσιο Δροσιάς Μάρτιος 2019

Για τα ΑΜΕΑ εξαιτίας των ατομικών τους αδυναμιών και άλλοτε εξαιτίας του ανεπαρκούς σχεδιασμού των δημόσιων χώρων, καθίσταται σχεδόν αδύνατη η αυτόνομη διαβίωσή τους. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την εξάρτησή τους από τον κοινωνικό τους περίγυρο και την απουσία τους από τις κοινωνικές και παραγωγικές σχέσεις του περιβάλλοντός τους. Το γεγονός αυτό έχει οδηγήσει στην περιθωριοποίηση των ΑμεΑ και σε πολλές περιπτώσεις έχει τροφοδοτήσει μια υπεροπτική συμπεριφορά της υπόλοιπης κοινωνίας απέναντί τους.

Με τον όρο προσβασιμότητα εννοούμε τη δυνατότητα προσέγγισης και χρήσης των χώρων, είτε πρόκειται για υπαίθριους χώρους είτε για κτίρια και είναι αυτή η συνιστώσα που καθορίζει τον βαθμό συμμετοχής των πολιτών στην κοινωνική ζωή. Η προσβασιμότητα είναι αλληλένδετη με τη βαθύτερη έννοια της συμμετοχής στην κοινωνία και στην Προσβασιμότητα εμποδιζόμενων ατόμων σε χώρους πολιτιστικού και τουριστικού ενδιαφέροντος ζωή, καθώς είναι συνώνυμη με το ιερότερο δικαίωμα του ανθρώπου, την προσωπική επιλογή και κατά συνέπεια την ιδιωτική ζωή. Η δυνατότητα, δηλαδή, του κάθε ατόμου να κάνει τις επιλογές του, χωρίς τα εμπόδια, τους αποκλεισμούς και τις διακρίσεις που τον καθιστούν παρία της κοινωνικής και πολιτιστικής πραγματικότητας. Συμπεραίνουμε, λοιπόν, πως η προσβασιμότητα αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα κάθε ανθρώπου.

Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ, Η ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΚΑΙ Η ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ ΑμεΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΟΛΩΝ ΜΑΣ...

✓ Πρέπει να γίνει κατανοητό σε όλους ότι

- τα ΑμεΑ δεν είναι ανίκανα να εργαστούν. Έχουν γνώσεις και δεξιότητες που ικανοποιούν πολλές εργασίες. Τα ΑμεΑ είναι πολίτες και άνθρωποι με συναισθήματα. Το ότι χρήζουν συμπαράστασης δεν τους καθιστά ανήμπορους.
- όλοι μας δυνητικά είμαστε ανάπηροι. Θεωρητικά όλοι μας μπορεί για απρόβλεπτους λόγους να γίνουμε ανάπηροι (τροχαία ατυχήματα, εργατικά ατυχήματα κλπ). Ας φέρουμε τον εαυτό μας στη δική τους θέση.
- ο σεβασμός (όχι ο οίκτος και η προκατάληψη) είναι ένδειξη πολιτισμού και υποστήριξης εκείνου που έχει ανάγκη. Η φιλανθρωπία εμποδίζει την πραγματική κοινωνική υποστήριξη.

✓ Η κοινωνική υποστήριξη δεν περιορίζεται μόνο στα ίσα δικαιώματα (θεωρητικό), αλλά έχει ανάγκη από ίσες ευκαιρίες (έμπρακτα).

✓ Η παιδεία

- έχει υποχρέωση να αναπτύξει το σεβασμό στα δικαιώματα, στη διαφορετικότητα και την ανεκτικότητα στον Άλλο.
- να μεταφέρει τις ανθρωπιστικές αρχές στους μαθητές.

✓ τα ΜΜΕ

- να καλλιεργήσουν την ευαισθησία και τον σεβασμό στη διαφορετικότητα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Έρευνα της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών

Η Ελλάδα τους... πληγώνει

Τα άτομα με αναπηρίες σε 17 μεγάλες πόλεις της Ελλάδας δεν έχουν πρόσβαση πουθενά.

«Εχθρική» για τους ανθρώπους με αναπηρία είναι η Ελλάδα. Όπως αποκαλύπτει έρευνα της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, η πρόσβαση σε δημόσια κτίρια, υπηρεσίες, τράπεζες αλλά και ξενοδοχεία ή χώρους αναψυχής γίνεται Γολγοθάς για τα άτομα που αντιμετωπίζουν κινητικά προβλήματα, σε πολλές πόλεις της χώρας.

Την έρευνα πραγματοποίησε ο αναπληρωτής καθηγητής της Ιατρικής κ. Ιωάννης Στ. Παπαδόπουλος με τους συνεργάτες του Βάνα Γιουβρή και Β. Καραντζούλη. Η καταγραφή έγινε με επιτόπια έρευνα –3-5 ωρών σε κάθε πόλη– στο πλαίσιο εφαρμογής των στόχων του Πανεπιστημίου που αφορούν την ενασχόληση με την κοινωνία και τα καθημερινά προβλήματα των πολιτών.

Στην έρευνα περιελήφθησαν τα κέντρα 17 πόλεων: Λάρισα, Κοζάνη, Καστοριά, Γρεβενά, Πρέβεζα, Αστακός, Λουτράκι, Φλώρινα, Μεσολόγγι, Ναύπακτος, Αιτωλικό, Βόνιτσα, Φιλιπιάδα, Νεάπολη Λακωνίας, Σάμη, Αργοστόλι, Αιδηψός.

Οι ράμπες για τα αναπηρικά αμαξίδια σε πεζοδρόμια ήταν αρκετές μόνο σε 5 από τις πόλεις που επισκέφθηκε η ομάδα της Ιατρικής Σχολής. Σε τέσσερις πόλεις οι ράμπες είχαν πλάτος πάνω από 80 εκατοστά, ενώ τη σωστή κλίση είχαν μόνο 3! Στις περισσότερες περιπτώσεις, μάλιστα, όπου υπήρχαν ράμπες, υπήρχαν και εμπόδια που έκαναν αδύνατη την κίνηση των αναπήρων σε αυτές.

Οι επιστήμονες επισκέφθηκαν 32 ξενοδοχεία στις 17 πόλεις. Κανένα από αυτά δε διέθετε ειδικές χειρολαβές στην είσοδο ούτε χώρο στάθμευσης για οχήματα αναπήρων. Ράμπα στην είσοδο είχαν δύο μόνο ξενοδοχεία!

Δέσποινα Κουκλάκη, εφημ. *ΤΑ ΝΕΑ*, 13/4/2004